

Zasady sporządzania przypisów bibliograficznych

We wszystkich publikacjach stosuje się tradycyjny system przypisów, które należy zamieszczać u dołu strony.

Podstawowe elementy przypisów bibliograficznych:

Nazwa autora

- Nazwę autora zapisujemy, podając w pierwszej kolejności inicjał / inicjały imienia, a następnie nazwisko. Pomiedzy inicjałami imienia nie stawiamy spacji; stawiamy ją dopiero pomiedzy inicjałem/inicjałami imienia i nazwiskiem. (np.: J.I. Kraszewski, A.A. Кавальський, В. Быкаў).
- Jeśli autorów jest dwóch lub trzech, należy wymienić wszystkie nazwiska.
- Jeśli dzieło ma więcej niż trzech autorów, podajemy tylko pierwsze nazwisko oraz dodajemy skrót w nawiasach kwadratowych i in. [i in.].
- Jeśli publikacja nie ma jasno określonego autorstwa, opis bibliograficzny należy rozpocząć od tytułu, po tytule po przecinku należy podać redaktora / redaktorów / autora wyboru / opracowania itd. w języku oryginału danej publikacji zgodnie z informacją zamieszczoną na stronie tytułowej dzieła i zapisywać za pomocą ogólnie przyjętych skrótów: **pod red.** (=pod redakcją), **red. nauk.** (= redakcja naukowa), **oprac.** (= opracował), **przeł.** (= przełożył), **przekł.** (= przekład) itd. W opisach publikacji obcojęzycznych stosuje się skróty właściwe dla danego języka, przyjęte z kart tytułowych, np. **рэд., уклад., камент., прадм.**

Tytuł i podtytuł

- Tytuł jest elementem obowiązkowym – nie należy dokonywać jego skrótu, jeśli powołujemy się na daną publikację po raz pierwszy. Tytuł zapisujemy kursywą.
- O ile dana publikacja jest opatrzona podtytułem, po tytule należy zapisać jego pełne brzmienie (również kursywą), oddzielając od tytułu kropką.

Numer wydania

- Numer wydania należy oznaczyć skrótem wyd. i zapisać cyframi arabskimi, niezależnie od tego, jak został zapisany w publikacji.
- Jeśli publikacja została wydana po raz pierwszy, nie należy podawać numeru wydania.
- Jeśli w publikacji podano, że wydanie jest rozszerzone, zmienione, uzupełnione, poprawione, należy podać taką informację w przypisie w formie skróconej (**rozzsz., zm., uzup., popr.**).

Wydawnictwo

- W zapisach bibliograficznych nie podajemy wydawnictw (*wyjątek*: przy recenzji należy podać wydawnictwo recenzowanej książki).

Miejsce wydania

- Jeśli w publikacji wyszczególniono więcej niż jedno miejsce wydania, to stosujemy taką samą zasadę, jak i w przypadku nazwisk autorów (powyżej trzech miejsc wydania należy podać nazwę umieszczoną na pierwszym miejscu oraz dodać skrót w nawiasach kwadratowych i in. [i in.]).
- Gdy w publikacji nie podano miejsca wydania, wówczas w nawiasie kwadratowym zapisujemy skrót **[b.m.]** (= bez miejsca wydania).
- Miejsca wydania należy podawać bez skrótów, np. **Мінск, Варшава** (a nie: Мн., В.).

Rok wydania

- Rok należy zapisywać cyframi arabskimi.
- W przypadku braku w opisywanej publikacji informacji o roku wydania zaleca się w jego miejsce podać: datę przypuszczalną w nawiasie kwadratowym, poprzedzoną skrótem

ok. (= około), całkowitą niemożność ustalenia roku wydania oznaczamy skrótem w nawiasie kwadratowym [b.r.] (= bez roku).

Strona (strony)

- Podajemy numer strony lub zakres stron, na których znajduje się cytowany tekst – w przypadku zakresu stron liczby rozdzielamy myślnikiem bez spacji.
- Dla polskojęzycznych pozycji stosujemy skrót s., dla cyrylicznych – c., dla anglojęzycznych – p. Jeżeli przywołujemy przedział stron, po skrócie „s.” stawiamy spację.

Inne elementy przypisów bibliograficznych

Artykuł w pracy zbiorowej

- Jeśli artykuł, na który się powołujemy, opublikowano w książce, to w tekstach polskojęzycznych przed tytułem książki umieszczamy przyimek [w:], a w innych – obcojęzyczne odpowiedniki polskiego przyimka, np. [y:], [v:], [in:]. Przyimek [w:] jest zapisywany z dwukropkiem i ujmowany w nawias kwadratowy; nie trzeba go wówczas poprzedzać przecinkiem.

Artykuł w wydawnictwach ciągłych (czasopismach, seriach wydawniczych itd.)

- Jeśli artykuł, na który się powołujemy, opublikowano w czasopiśmie, to tytuł czasopisma podajemy drukiem prostym w cudzysłowie – rozpoczynamy cudzysłów znakiem („), kończymy znakiem (”). Po tytule czasopisma umieszczamy rok wydania, następnie stawiamy przecinek, a po nim podajemy tom, pisząc z małej litery skrót t. [chyba że jest wyraźnie określone, iż jest to numer (nr), zeszyt (z.) lub rocznik (R.)] oraz cyfrę arabską oznaczającą tom czasopisma, po przecinku podajemy strony. (Wyjątek: w przypadku rocznika skrót R. piszemy z dużej litery).
- W przypadku występowania podwójnej numeracji czasopisma, przytaczamy obydwie numeracje [np., nr 12(28)].
- Nie podajemy miejsca wydania czasopisma.
- Tytuł czasopisma należy podawać bez skrótów, np. „Acta Baltico-Slavica” (a nie: ABS).

Artykuł z gazety

- Jeśli artykuł, na który się powołujemy, opublikowano w gazecie, to tytuł gazety podajemy drukiem prostym w cudzysłowie („ ”). Po tytule umieszczamy rok ukazania się gazety, w której opublikowano artykuł, po przecinku należy podać dzień i miesiąc (słownie), po przecinku umieszczamy numer gazety, stosując skrót nr oraz strony.
- Tytuł gazety należy podawać bez skrótów, np. „Літаратура і мастацтва” (a nie: ЛіМ).

Ogólne zasady cytowania dzieł

- Cytując daną publikację po raz pierwszy, należy umieścić w przypisie pełny opis bibliograficzny.

Przykład: ¹ А. Баршчэўскі, *Творцы беларускага літаратурнага руху ў Польшчы 1958–1999*, Мінск 2001, с. 20–23.

- Odwołując się ponownie do tego samego miejsca w tej samej publikacji, należy w kolejnym przypisie stosować zapis skrócony, używając skrótu: *Ibidem* (kursywą) – bez podawania numeru strony.

Przykład: ¹ А. Баршчэўскі, *Творцы беларускага літаратурнага руху ў Польшчы 1958–1999*, Мінск 2001, с. 20–23.

² *Ibidem.*

- Odwołując się w kolejnym przypisie do innego miejsca, tej samej publikacji, również należy użyć skrótu: *Ibidem* (kursywą) – oraz podać numer/zakres stron, z których dany cytat został zaczerpnięty.

Przykład: ¹ A. Баршчэўскі, *Творцы беларускага літаратурнага руху ў Польшчы 1958–1999*, Мінск 2001, с. 20–23.
² *Ibidem*, с. 40–41.

- Jeżeli cytując, powołujemy się na tę samą pozycję danego autora, a inne jego prace nie są przytaczane, należy podać: nazwę autora, dodając skrót łaciński kursywą: *op. cit.*

Przykład: ¹⁰ A. Баршчэўскі, *op. cit.*, с. 15.

- Jeśli częściej niż raz powołujemy się na różne pozycje tego samego autora, to podajemy nazwę autora, pierwszy wyraz (niekiedy dwa wyrazy) tytułu oraz (po wielokropku i przecinku) stronę.

Przykład: ¹ В. Быкаў, *Праўдай адзінай. Літаратурная крытыка, публіцыстыка, інтэрв'ю*, Мінск 1984, с. 4.
² В. Быкаў, *Воўчая згряя. Аповесць*, Мінск 1984, с. 25.

⁶ В. Быкаў, *Праўдай адзінай...*, с. 30.

Interpunkcja w zapisie bibliograficznym

- Poszczególne elementy opisu bibliograficznego należy oddzielać przecinkami z wyjątkiem tytułu i podtytułu, które muszą być oddzielone kropką.
- Przypis bibliograficzny zawsze należy zakończyć kropką.
- Treści wyodrębnione nawiasem kwadratowym, np.: [w:], [online] nie wymagają poprzedzania dodatkowymi znakami interpunkcyjnymi.

Wzory opisów bibliograficznych różnych typów dokumentów

<p>Praca autorska – praca mająca jednego, dwóch lub trzech autorów.</p>	<p>Szablon: Inicjał (inicjały) imienia i nazwisko autora (autorów), <i>Tytuł. Podtytuł</i>, oznaczenie wydania, miejsce i rok wydania [bez przecinka], strony.</p> <p>Przykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> • M. Timoszuk, <i>Język a teoria lingwistyczna</i>, Warszawa 2005, s. 20. • T. Jasińska, A. Bartoszewicz, <i>Kieszonkowy słownik białorusko-polski, polsko-białoruski</i>, wyd. 2 zm., Warszawa 2007. • М.А. Тычына, <i>Час прозы. Літаратурна-крытычныя артыкулы</i>, Мінск 1988, с. 15.
<p>Praca zbiorowa (więcej niż trzech autorów)</p>	<p>Szablon: Inicjał (inicjały) imienia i nazwisko pierwszego autora [i in.], <i>Tytuł. Podtytuł</i>, oznaczenie wydania, miejsce i rok wydania [bez przecinka], strony.</p> <p>Przykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> • N. Barszczewska [i in.], <i>Słownik nazw terenowych północno-wschodniej Polski. A–N</i>, Warszawa 1992, s. 123. • М.П. Касцюк [i інш.], <i>Нарысы гісторыі Беларусі ў 2-х частках</i>, ч. 1, Мінск 1994, с. 34. • С.В. Лапина [и др.], <i>Культурология. Учебное пособие для вузов</i>, 2-е изд., Минск 2004, с. 400.

<p>Praca zbiorowa (pod redakcją)</p>	<p>Szablon: <i>Tytuł. Podtytuł</i>, red. inicjał (inicjały) imienia i nazwisko redaktora / redaktorów, oznaczenie wydania, miejsce i rok wydania [bez przecinka], strony.</p> <p>Przykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Tradycje Cyryla i Metodego w językach i literaturach słowiańskich</i>, red. A. Bartoszewicz i R. Pawłowa, Warszawa 1988, s. 22–23. • <i>Беларуска-польскі слоўнік</i>, рэд. Т. Хыляк-Шрэдар, Я. Глушкоўская-Бабіцкая, Т. Ясінская-Соха, Варшава 2012.
<p>Część książki wielotomowej</p>	<p>Szablon: Nazwa dzieła wielotomowego zgodnie z zasadami opisanymi wyżej (czy praca autorska, czy praca zbiorowa), po przecinku małą literą piszemy skrót tomu lub części (t. / cz.) i numer tomu liczbą arabską, po przecinku <i>Tytuł. Podtytuł</i> właściwego tomu, oznaczenie wydania, miejsce i rok wydania konkretnego tomu, a nie całości, strony.</p> <p>Przykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Л. Геніюш, <i>Збор твораў у 2 тамах</i>, т. 2, <i>Проза, лісты</i>, Мінск 2010, с. 7. • A. Barszczewski, <i>Historia literatury białoruskiej, cz. 2, Okres Rusi Kijowskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego</i>, Warszawa 1981, s. 15.
<p>Artykuł w pracy zbiorowej lub fragment książki</p>	<p>Szablon: Inicjał (inicjały) imienia i nazwisko autora (autorów) artykułu, <i>Tytuł artykułu. Podtytuł</i> [w:] <i>Tytuł całości pracy zbiorowej. Podtytuł</i>, red. inicjał (inicjały) imienia i nazwisko redaktora / redaktorów, oznaczenie wydania, miejsce i rok wydania [bez przecinka], strony.</p> <p>Przykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> • М. Хаўстовіч, <i>Ян Баршчэўскі і ягоны „Шляхціц Завальня”</i> [у:] Я. Баршчэўскі, <i>Шляхціц Завальня, або Беларусь у фантастычных апавяданнях</i>, Варшава 2012, с. 9–135. • М. Багдановіч, <i>Слуцкія ткачыхі</i> [у:] М. Багдановіч, <i>Поўны збор твораў у 3 тамах</i>, т. 1, <i>Вершы, паэмы, пераклады, наследаванні, чарнавыя накіды</i>, 2-е выд., Мінск 2001, с. 340. • R.R. Schjerve, <i>Codeswitching as an indicator for language shift? Evidence from Sardinian-Italian bilingualism</i> [in:] <i>Codeswitching Worldwide</i>, ed. R. Jacobson, Berlin–New York 1998, p. 247.
<p>Artykuł z czasopisma</p>	<p>Szablon: Inicjał (inicjały) imienia i nazwisko autora (autorów) artykułu, <i>Tytuł artykułu. Podtytuł</i>, „Tytuł czasopisma. Podtytuł” rok wydania, tom/numer/ zeszyt, strony.</p> <p>Przykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> • N. Barszczewska, <i>Język białoruski w Polsce – historia i stan obecny</i>, „Acta Polono-Ruthenica” 2009, t. 14, s. 340. • J. Ziemczonok, <i>Konstanty Tyzenhauz (1786–1853): twórca i mecenas polskiej ornitologii</i>, „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki” 2006, R. 51, nr 3/4, s. 151–152. • Н. Гілевіч, <i>Фальклор і праблема народнасці літаратуры</i>, „Полымя” 1980, № 10, с. 210.
<p>Artykuł z gazety</p>	<p>Szablon: Inicjał (inicjały) imienia i nazwisko autora (autorów) artykułu, <i>Tytuł artykułu. Podtytuł</i>, „Tytuł gazety. Podtytuł” rok, dzień miesiąc słownie,</p>

	<p>nr czasopisma, strony.</p> <p>Przykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> • J. Gadowski, <i>Na kresach słowiańskich</i>, „Tygodnik Ilustrowany” 1888, 14 stycznia, nr 263, t. 11, s. 20. • А. Мароз, <i>XVII беларуская алімпіяда</i>, „Ніва. Тыднёвік беларусаў у Польшчы” 2011, 20 сакавіка, № 12(28611), с. 1. • Я. Скрыган, <i>Адданасць</i>, „Літаратура і мастацтва” 1983, 23 верасня, № 38(3188), с. 10.
<p>Текст опубликованы в Интернеcie</p>	<p>Inicjał (inicjały) imienia i nazwisko autora (autorów) artykułu, <i>Tytuł artykułu. Podtytuł</i> [online], pełny adres strony internetowej bez podkreślenia [dostęp: dzień.miesiąc.rok].</p> <ul style="list-style-type: none"> • К. Чорны, <i>Пошукі будучыні. Раман у дзвюх частках</i>, ч. 1, <i>Украденае маленства</i> [online], http://old.knihi.com/cornu/posuki.html [доступ: 12.12.2012]. • С.К. Norwid, <i>Fortepian Chopina</i> [online], http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/fortepian-chopina.html [доступ: 12.12.2012].